

Fjärde roten, tomt 40

Kvarteret Holländaren

Fjärde roten 1657–70

Drottninggatans södra sida mellan
Korsgatan och Västra hamnen.

Tomten omdöpt till "Lilla Kyrkogatan"

Östra delen av 4.40

Johan Marcusson

1639–40. En Johan Marcusson, som 1639 kallas hökare, var 1637–38, och 1641–42 bosatt i tredje roten. Hans hustru begravdes Chr 24.10.1641.

Johan Gullsmed eller Johan Guldarbetar.

1637–58, änkan 1659–61, sedan *Albert (Wedinghus) guldsmed* 1662.

Enligt yrkesregistret 1639 rörde det sig om *Johan Wedinghusen*. Han bör vara son eller åtminstone släkting till den *Hindrich Wedinghuus guldsmed*, som nämns i Nya Lödöses rätts- och tullhandlingar 1586–94. Men han kan också vara son till eller densamme som "Johan Wedinchus", som utlovade 8 daler i burpenningar i Nya Lödöse den 29.8.1590: löftesman var *Hendrich van Bremmen* i sex år. I anslutning till denne Johan Wedinghusen kan man i samma rote finna ytterligare en Johan Wedinghusen, tydligen son och därför i fortsättningen *Johan Wedinghusen d.y.* Den Johan Wedinghusen, som begravs den 26.11.1658, bör vara fadern. I registret till Bergs tryckta utgåva av Kristine kyrkas böcker har inte denna distinktion mellan far och son observerats: man får det intrycket, att en person långt efter sin död uppträder som fadder.

Johan Guldsmed Wedinghusen ställdes i mars 1657 till ansvar för att han köpt en silvertallrik av en hovbarberares tjänare. Den yngre Johan Wedinghusen blev i tur och ordning vågmästare, lärare vid tyska skolan och räknemästare i Göteborg. Han svarade under åren 1652–55 endast för ett mantal medan fadern vid samma tid svarade för resp. 2, 4 och 3 de olika åren. Om *vågmästaren Johan Wedinghusen*: se 2.22 samt Gbg hj II:55. En annan son till guldsmeden Johan Wedinghusen var *guldsmeden Albrecht Wedinghusen g. Margareta Cradepool* (se 3.31, norra delen, Gbg hj II:15).

Lars Guldsmed

1655–57v

Det fanns vid denna tid två Lars Guldsmed: *Lars Andersson* och *Lars Månsson Maville*. I detta fall rörde det sig nog om Lars Månsson Maville. Han delade sin tid mellan hemstaden Mariestad och Göteborg. I januari 1657 anfördes det i rätten, att *Nils Larsson Guldsmed* i Mariestad för *insp. Chrispin Flygges* räkning skulle sända 66 lod silver till Lars Månsson Guldsmed i Göteborg att förarbeta.

Rådsförvanten Christian Schotte

1666, 1669 i sjätte roten (se 4.28v någon tid mellan 1688–92, köpte 4.109 1693). Rådman 1.1.1672, död 30.6.1704.

Johan guldsmeds dotter (Ellika, se nedan)

Gustavi tomtöreslängder 1674, 1676–80

Johan Guldsmeds arvingar

1675

barberaren mäster Herman Hansson (Horn)

1681–98 (begr. 6.2.1698) sedan änkan

Ellika Wedinghusen, född 1636, dotter till guldsmeden Johan Wedinghusen, gifte sig 44-årig den 31.10.1680 med barberaren Herman Horn, son till *orgelbyggaren och värdshusinnehavaren Hans Horn* (se 4.52). Ellika Wedinghusen avled 1715 (begr. 31 juli) och sades då vara 79 år. I boupp-teckningen efter Herman och Ellika Horn (1715:510) sägs de ha ägt hus på Drottninggatan i vilket Herman Horns syskonbarn skulle ärva hälften och Ellika Wedinghusens hälften. Herman Horns arvingar var:

system *Maria Horns* och sal rådmann *Sven Areels* fem barn:

Maya, Lena, Elisabeth, Sara och Rebecca Areel.

system *Catharina Horns* och *Hans Vogts* barn: *Maria*

(den 15.3.1710 g. *Johan Paul Griese*) *Elisabeth,*

Christopher.

Herman Horns bror *Leonard Horn* begravdes efter 6 veckors bisättning den 5.10.1689. Hans änka *Christina Söfringsdotter* hade tidigare varit gift *handelsmännen Anders Barck* i Vänersborg och *Torkil Esbjörnsson* och gifte sig en fjärde gång med

scoutbynachten Isac Heirman.

Ellika Wedinghusens arvingar var *guldsmeden Albrecht Wedinghusens* och *Margareta Cradepols* barn

guldsmeden och handelsmannen Henrik Wedinghusen,

Hans Hising (23.4.1707 g.m. *Cornelia Wedinghusens* och *Herman Gieseke*s dotter

Anna Margareta),

Simon Wedinghusen och

Georg Jännisch (g.m. *Magdalena Wedinghusen*, d. 24.5.1705).

Arvingarna till Herman Horn och Ellika Wedinghusen sålde för 1 120 d smt den 11.8.1715 hus och gård mellan knappmakare Johan Crom i öster och buntmakare Johan Eriksson Braa i väster till

amiralitetskirurgen Johan Fredrik Roemke,

som uppbjöd gården den 15 samma månad, då den sades vara belägen på Drottninggatan mellan knappmakare Johan Crons hus å östra och buntmakare Jonas Eriksson Braas hus å västra sidan.

Som säljare uppräknas: *Ephraim Habicht*, Elisabeth Vogt, Herr *Magnus Stenius*, Johan Paul Greise, Hans Hijsing, Georg Jännisch m fl.

Jacob Fredrik Roempke förekommer så vitt känt är första gången i Göteborgs arkivmaterial den 29.4.1712 i en inlaga till magistraten (EIIa:24). *Jean Rambeau*, *Jacob Bratt*, *Hans Lindh* och *A. Bandh* vittnade där om vad som ”passerade uti Herr Öfvermästaren vid Kungl. Maj:ts Amiralitet Johan Fredrik Roempkes logemente för kort tid sedan, då denne för gammal trätas skull och för att Hans Jung hade sökt jäva honom med svåra expressioner berättade sig skola hämnas och revangera på honom.” I sammanhanget omtalas stadsckvartermästaren Jacob Svenssons hustru.

I Johan Fredrik Roemkes hus bodde 1717 *notarien Barck av amiralitetet* och hans hustru *Maria Tengman*. Detta år utsattes hans gård liksom ett flertal andras för våldsverkan av ett gäng druckna yngre officerare bland vilka *Gabriel Cedervall* var en av de tongivande.

Johan Fredrik Roemke sökte 1720 den avlidne *Diedrick Morters* lediga stadsfältskärstjänst. Han säger sig ha uppehållit sig här i staden i några år, tjänat vid Kungl. Maj:ts Amiralitet och ”betjänat en och annan vid borgerskapet”.

Johan Fredrik Roempke avled av en lungsjukdom 1729 (begr. 28 sept). Hans änka *Dorothea Jordan* med vilken han hade gift sig 1713, gifte 1730 om sig med *amiralitetskirurgen Jeremias David Conradi*, död 40-årig 1732 (begr. 27 febr.) Det sägs året efter, att Conradis Enkia befann sig ”i ett gäldbundet tillstånd utan näring” (riksgäldskontorets lönelängder). Tredje gången gifte hon sig 1734 med *fältskären Niclas Lundman*, död 1742 (begr. 5 mars). Den 13.2.1745 lånade Niclas Lundman och Dorotea Jordan, ”Magnus Roempkes kära mamma”, av *handelsmannen Joh. Christ. Selle* sammanlagt 643 d 7 1/3 öre smt bl.a. till Magnus Roempkes fortsatta studier i Uppsala.

Madame Lundman, som 1753 kallas oförmögen hade då *gesällen Petri*. Hos henne bodde då ostindiske *fältskären Petter Roempke* och *assistenten Frantz Walther*.

Dorothea Roempke avled 1763 (begr. 18 febr.). Av de sju barn hon fött i det första äktenskapet levde enligt tyska kyrkans dödbok vid hennes död tre söner och en dotter (en överfältskär, en lektor, en byggmästare och en superkargörhustru).

Redan före hennes död hade hennes tomt tagits till den nyanlagda Lilla Kyrkogatan.

6.3.1688: Herman Horn borde först av alla erhålla sina 400 daler av Leonard Horn till sitt hus uppbyggande.

Om fältskären Herman Horn kan följande i korthet noteras (se dock 4.40ö). Han fick bördsbrev för att lära hantverk den 14.8.1673; Mäster Sewert Volckwart, Diedrich Strokirk och barberaren Jürgen Schwartzkopf intygade att orgelbyggaren konstrike Hans Horns son Herman Horn var född här i staden 29.12.1670 i Hans Horns äkta säng med Maria Hansdotter Ratt. Enligt boken skulle sonen vara döpt 1.1.1652 (bör rimligen vara 1651). (Ba:2) Christine kyrkbok omtalar Herman Horns begravning 6.2.1698 efter hans plötsliga död i halsfluss. Alla klockorna användes enligt domkyrkans begravningsbok.

Västra delen av 4.40

Besökaren Anders Svensson (Anders Svensson tullbesökare)

1639–55 hade hustrun *Kerstin Erikdotter*. Deras dotter Anna var första gången gift med *Jörgen Johansson Skröder skraddare* (1641–43)

som var död 1648 och andra gången med *strandridare Johan Mikaelsson*. Gården ärvdes av Anna och systemen, gift med *fyrvaktare Sven Olofsson Lind* i Stockholm, som var skyldig hustruns moder (Kerstin Erikssdotter:s syster) *Bengta Erikssdotter* pengar (Gbg RR 9.10.1671).

Eftersom strandridaren Johan Mikaelsson tjänstgjorde i Kungsbacka behövde inte Anna Andersdotter gården utan hyrde ut den till *sadelmakaren Samuel Wendt*. Vid kämnärsrätten den 13.10.1669 klagade Samuel Wendt över att hans husvärdinna *Anna Andersdotter* inte hade velat sälja gården till honom utan i stället hade sålt den för 230 daler till

skepparen Anders Björnsson

(1670–74)

som hade mist sin gamla gård genom den stora branden i maj 1669. Anders Björnsson fick sitt tredje uppbud av den gård han köpt av Johan Mikaelsson strandridare den 7.2.1670. Samuel hade bjudit 225 daler. Anders Björnsson påstods erhålla gården trots att han inte var släkt med Anna Andersdotter. Som hans efterleverska omtalas emellertid 21.11.1687 *Anna Jöransdotter*, vars namn låter antyda, att hon var dotter till den tidigare ägaren av gården 4.40 skräddaren Jörgen Johansson Schröder. Det är icke troligt, att Anders Björnsson ämnade behålla gården för eget behov, ty den 24.1.1670 beklagade han sig över, att *Albert Weddinghuusen* icke ville tillfyllest betala honom för vad han hade utlovat för Johan Mikaelss gård.

Samuel Wendt kunde den 28.2.1670 lagbjuda en tomt, som han hade köpt på Drottninggatan av *Gunnar Nilsson skräddare* (4.103, kv. Alströmer). Han avled emellertid året efter (begr.4.4.1671) och *hustrun Anna Iserberg* gifte den 13.2.1672 om sig med *sadelmakaren Jacob Schütz*, stamfar till 1700-talets kända handelsmän med detta namn.

Skepparen Anders Björnsson (1678 kallad skeppskaptenen) tillhörde en av de Nordstadssläkter, vars medlemmar brukade vara sjöfarare. När han först uppträdde i mantalslängden var han tillsammans med sin broder *Sven Björnsson skeppare* (1646–55) bosatt 7.46, Lilla Berget: där bodde också *skeppstimmermannen Olof Björnsson* (1637–49). Senare flyttade Sven Björnsson till Östra Hamnen (9.18, kv. Tenngjut.), där han blev granne till skepparen *Tore Joensson* (9.19). Den 1.10.1666 omtalas Anders Björnsson som skeppare på ett skepp *S:t Johannes*, som *Nicolaus Preutz* och *Gustaf Dunt* hade betraktat med bl.a. 750 skeppund järn, 3 tunnor beck och 1.500 bräder.

I en inlaga 1671 (EIIa:3) klagade skepparna Sven och Anders Björnsson och Tore Joensson över att de mist sina gårdar i den häftiga eldsvådan. ”Wij som så länge farit för skeppare få alls ingen fracht till att förtiena oss något till vårt uppehälle och våra skepp ligga här wid Wallen stilla.” De två skepparbröderna Björnsson var emellertid inte bästa vänner med Tore Joensson, vars 15-åriga son i mars 1671 blev illa slagen i huvudet av Svens son Berendt. Samtidigt som detta behandlades i kämnärsrätten klagade Tore över att Svens broder Anders hade hotat honom till livet. *Tullknekten vid Nye Port Christopher Joensson* berättade, att när Tore Joensson mötte Anders på torget hade denne sagt: ”Om jag hade en kniv skulle jag skära tarmarna ur dig”

1675 omtalas skepparen Anders Björnsson som boende Köpmangatan (6.19).

På *kommercierepresidenten Gabriel Spaldings* begäran vittnade 17.12.1683 skepparen Anders Björnsson med ed angående en finnskuta *Stiernan* ”hwilken i sista Freide jämte andra flera farkoster till Kungl. Maj:ts tjänst och defensionswärbets fortsättiande här i orten blev tagin och nedersänkt uti inloppet af denne skeppshamn, att han samma skuta Stiernan under sin förwaring tå hade, warandes wed pass Ett hundrade läster Stoor, större och icke mindre, och tå hon till

Kungl. Maj:ts tjänst och defensionswärbets förnödenhet, employerades och nedersänktes, war hon nyligen förbyggd ett nytt överlopp och annor nödvändig reparation”. Efter förbättringarna hade Stiernan icke gjort någon resa. Anders Björnsson skeppare betalade krigskontribution i sjätte roten 1675, varför han tydligen hade överlåtit denna gård 4.40v till sin dotter, som står för gården i 1675 års bakugnslängd.

Börge Hanssons änka står för gården från 1676. Denne Berge Hansson bör vara identisk med en sjöman med detta namn, som 26.2.1671 gifte sig med *Kerstin Andersdotter*. Den 12.5.1671 förordnades Berge Hansson och *Anders Ingemarsson* ”at uphemta församlingens hielp med hofwen i Svenska kyrkan halfva årstiden efter Midsommar in till nästkommande Nyårsdag”. Den 25 maj skriver resolutionsboken: ”Alldenstund Berge Hansson är en siöfarande Man och sällan hemma; Alltså är Erik Buntmakare i hans ställe förordnat att samla församlingens hielp i Hofwen till dess åhret till ända lupit är.” Den 18.4.1672 talas om de ”förrottne gårdar under ekeskogen Hans Wulff (5.44) och Berge Hansson tillhörige”. Den 19.1.1674 lagbjöds första gången Berge Hanssons tomt på Smedjegatan, som han hade köpt av *överstelöjtnant Malcolm Hamilton* för 200 rdr. Den 19.10.1674 fick Berge Hanssons änka fastebrev på den gården. Svaret på de frågor man ställer sig här får man, när man upptäcker i Gustavi tomtöreslängd och bakugnslängderna att en tomt i sjätte roten, som först enligt Gustavi tomtöreslängd ägdes av ”sal Mackelerens arvingar” 1670–74, 1674 i bakugnslängden var skriven på Berge Hans änka och 1675–81 på Anders Björnsson skeppare. Berge Hanssons änka Kerstin Andersdotter var alltså dotter till Anders Björnsson skeppare. Den omtalade tomt i sjätte roten låg i södra hörnet av Smedjegatan och Köpmangatan och var en del av 6.19, nuvarande museitomtens baksida. Den 18.2.1689 lagbjöd *Berendt Andersson* första resan sin sal. faders Anders Björnssons hus och gård belägen på Köpmangatan, vilken han köpt av faderns kreditorer för 500 rdr. Anders Björnssons änka Anna Jöransdotters stolrum i domkyrkan övertogs den 8.11.1715 av *Sven Muus hustru Kerstin Persdotter*.

Åbo 1680 var

Johan Ersson Braa buntmakare,

som var huvudman för gården 1681

Den 19.2.1683 lät buntmakaren Johan Eriksson lagbjuda en tomt och gård på Drottninggatan mellan Henning Kannejutare och avlidne Johan Gullsmeds gårdar, som han köpt av *Hans Andersson* för 500 rdr. Om denne var bror till eller gift med Berge Hanssons änka Kerstin Andersdotter är okänt. 1686 köpte Johan Ersson buntmakare en halv tomt av grannen i väster Henning Jonsson Gaddenfelt.

Johan Eriksson, född 1652, var buntmakaregesäll, då han den 7.3.1678 anklagades för lägersmål med kvinnfolket *Marit Michelsdotter*: de hade ett barn tillsammans. Han erhöll burskap först 5.4.1688. Den 17.2.1680 gifte han sig med *Magdalena Wiesenhoff*, född 1657, död 1687, 29 år gammal. Namnet på hans andra hustru (begr.30.3.1716) är inte bekant, men när hans dotter 1705 fick en son *Adam Christopher* (döpt 3 aug. s.å) med den sachsiske fången *fänrik Adam Christopher von Dobschütz* från Schlesien så uppges barnets ”Eltermutter” vara *fru Brita Lilie (Lilja)*.

Enligt magistratens registratur för den 29.7.1709 (Ba:18) hade buntmakaren Mäster Johan Eriksson i hovrätten besvärat sig över magistratens emellan honom och hans grannkvinnas dotter *jungfru Maria Wulf* utfallna dom den 14 juni angående en halv tomt om vilkas besittande de båda tvistade. Tomten låg mellan Johan Erikssons i öster och avlidne regementsfältskären Niclas Wulf i väster. Johan Eriksson hade den 31.8.1686 köpt en halv tomt av *Anna Sigfridsdotter*. Den andra delen hade han köpt 1698 av *Niclas Wulfs* änka och barn (bl.a. jungfru Maria Wulf). Magistraten

hade föreslagit lottdragning, eftersom den ansåg att parterna hade lika rätt till tomten. Johan Eriksson Braa ansåg att lottkastning ”såsom ett hazardeligt och äfwentyrligit underkastande ”icke tidigare använts i sådana sammanhang. Det var inte enligt honom tvist om börsrätt utan om naborätt, sedan han hade Marias moders utgivna köpebrev och därjämte Kungl. KrigsCollegie köpebrev och transport på hela tomten till den förre possessoren. Enligt magistraten var lottkastning inte ovanlig utan brukad och tillåten, där två parter ägde lika rätt. Den hade grundfäste både i lagen och i den heliga skrift. Magistraten levde i den förhoppning ”att den som regerar alt, han lærer ock rättvisligen se till hans beskydd, som förmånen hafwer”.

Enligt magistraten var det börsrätt så till vida, som Jungfru Maria Wulfs fader hade ägt denna halva tomten medan han levde och hennes mor hade sålt den efter hans död. Det var naborätt eftersom jungfru Maria Wulf nu med sina syskon ägde och bebodde den tomt, som var belägen näst intill den omstridda halva tomten. Hon hade lika rätt till inlösen som Johan Eriksson, som var ”wederboende” på den andra sidan. Därför hade magistraten förordat lottkastning.

Striden med grannfamiljen fortsatte följande år men då med hustru *Annika Wulf* och *jungfru Catharina Wulf* (genom hennes förmyndare *apotekaren Johan Jacob Ermesch* och *fältskären Johan Henreik Kaldiner*) angående expenser och skadestånd för oundvikliga processer, som Johan Eriksson vållats genom *Annika Wulffs* försäljning till honom av en halv tomt. Hans köp hade nu den 6.3.1710 upphävts av hovrätten. Hon hade uppburit 6-penningen (räntan?) i 12 års tid. Han hade måst betala alla onera för platsen, inkvartering, brandvakt och tomtepenningar. Hon hade lovat hålla honom skadeslös.

Johan Eriksson Braa hade ett stort antal barn.

I första äktenskapet föddes fem barn (Berg II:1–2):

Maria Magdalena, döpt 29.4.1681, gift 26.11 1701 med *stadsbyggmästaren och kvarnbyggaren Jacob Feigel*, som var död 1738 (omgift med *Catharina Lüders*, död 1732, begr. 15 maj, dotter till *regementsväbeln Johan Lüders* och hans hustru *Maria*)

Anna, född 1682

Magdalena, döpt 3.7.1685, begravd 22.4.1763. Hon gifte sig 20.10.1707 med *kyrksmeden Andreas Helgesson*, begravd 9.5.1740.

Ett par tvillingar *Erik* och *Casper* döptes 20.2.1687. De kostade tydligen sin mor livet (begr. 20.3.1687).

Åtta barn föddes i andra äktenskapet:

Ingrid, döpt 18.3.1689 (blev hon gift *Wilhelm Hoppe*?)

Erik döpt 29.11.1690, döpt 1691

Brita Catharina döpt 5.7.1693

Christina döpt 26.7.1695

Jonas döpt 11.7.1696. Han blev gördelmakare och avled i Tyskland 5.9.1727 med överste T.G.D. Huring (?) danska infanteriregemente.

Catharina döpt 30.7.1698

Erik döpt 14.11.1700, död 1706

Ingeborg döpt 2.2.1703, död samma år.

Ändå ingår i denna lista inte sonen *Johan Johansson* omnämnd i nedanstående skrivelse till magistraten 24.10.1724 (EIIb:4).

Kämmären Hans Kraft var närskyld och besvägrad med den avlidne buntmakaren Eriksson. I egenskap av dennes mågar hade mästern Jacob Feigel och Anders Helgesson efter sin sal svärfaders död tagit disposition över dennes kvarlåtenskap. Tomten var redan försåld. Sonen Johan Johansson och tvenne döttrar levde ännu. Feigel och Helgesson borde av magistraten tillhållas att upprätta ett riktigt inventarium, så att de inte inkräktade på de samskyldas rätt. *Lago Lengquist* och *Jonas Blom* fick uppdrag av justitieborgmästaren att inte lämna ifrån sig betalningen för tomtens de tillhandlat sig av sal Jean Braa Buntmakares arvingar, Feigel och Anders Helgesson talade om svärfaderns avbrända sterbhus. De sade, att Herr Krafts svägerska, som var deras hustrus styvmoder, hade bringat egendomen i en beklaglig oreda. Helgessons hustru hade fått ganska litet men svågern Feigels hustru "lauter null" till hemgift. Svärfadern hade av sin måg Feigel erhållit ansevärd förskott och reputerliga summor "varifrån Herr Kraft sig alltid skuddat". På sin dödsbädd hade därför Johan Eriksson tillägnat deras hustrur det lilla som hade bärgats ur elden och sonen Johan Johansson skulle i ett före allt erhålla 300 d smt medan de andra såsom dotterbarnen jämte modern, som erhållit mer än Feigel och Helgessons hustrur alldeles avsevärdas.

Jacob Feigel och Anders Helgesson hade sålt gården, som bestod av 1½ tomt med murad källare till

guldsmeden Olof Fernlöf.

Gården sades vid uppbudet 12.10.1724 vara belägen mellan amiralitetskirurgen Johan Fredrik Roempkes hus och gård i öster och engelske handlaren John Chambers i väster.

I Släkthistoriskt Forum 3/84 har Nils Sundelius beskrivit den Fernlöfska släkten. Släkten härstammar från *borgaren i Filipstad Torsten Olsson*, som fick burskap där 1651. Han var gift med *Karin Månsdotter från Marks härad i Västergötland*. Från deras son *Erik Torstensson* härstammar många skickliga 1700-talsguldsmeder. Yngste sonen Olof Fernlöf gick först i lära i Stockholm och blev guldsmedsmästare 1720 och erhöll burskap i Göteborg 27.3.1723. Han var ålderman för guldsmedsämberet 11.5.1756–1759. Hos honom gick hans brorson *Nils Fernlöf*, från 1726 i guldsmedslära och blev senare liksom sin far *Torsten Fernlöf guldsmed i Karlstad*.

Olof Fernlöf gifte sig den 14.2.1721 första gången med *Sara Elisabeth Winterstein*, döpt 20.1.1698, död i barnsäng 1732 (begr. 28 juli), dotter till *guldsmeden och kopparstickaren Johan Martin Winterstein*, död 31.8.1702 och *Margareta Wallman*. I bouppteckningen efter Sara Elisabeth Winterstein kallas Olof Fernlöf "den ährebörne och konstefarne mästern Olof Fernlöf". Han ägde då hus och gård på Drottninggatan mellan fältskären Johan Fredrik Roemke i öster och kämnären Edman i väster, värt 1987 daler. 1730–32 var madame Rung, d.v.s. *Anna Hising* född 1678, död 1732, änka efter *handlaren Burchard Georg Runge*, död 1710, hyresgäst hos Fernlöf. "Hos sin gamla moder" bodde jungfru *Catharina Runge*, född 1707, död 10.11.1752, som den 17.8.1733 blev Olof Fernlöfs andra hustru. Enligt morgongåvobrev den 3.12.1753 gifte sig Olof Fernlöf tredje gången med *Barbara Neuendorff* av guldsmedssläkt, född 1719, död barnlös 17.2.1795. Hennes syskon *skeppsbyggmästaren Joakim Neuendorff*, *majoren David Fredrik Neuendorff*, *byggmästaren Jeanny (?) N.* och *Anna Stina N* samt halvsystem *Sofia Maria Neuendorff* bodde alla i Karlskrona.

Den 12.9.1744 omtalar magistraten, att *landskamreraren Erich Lindgren* besvärat sig över att hans hus och gård skulle taga ansenlig skada genom hans granne guldsmeden Olof Fernlöfs "aflops eller så kallade stuprännor såsom ock ett vid hans (Fernlöfs) bakvägg hängt eller fäst huus, som till Privet skall vara inrättadt, hwarigenom en olidelig stank förorsakas". Magistraten beslutade om besiktning (Gbg Ba:50). Ett stort antal gesäller och läregossar utbildades under årens lopp hos Fernlöf: 1730 nämns *gesällerna Baltzar Ekström. Knut Berg* och *Jonas Falck*. Åren före 1736 omtalas *gesällerna Matthias Grahl, Niclas Fernlöf, Petter Morin, Gustaf Hindri. Straub, Johan Wennerwall* och *läregossen Anders Norman*, 1741 *gesällerna Erik Wahlberg* och *Jonas Bergelin* samt *läregossarna Johan Axelsson* och *Rasmus Berg*. 1753 hade Olof Fernlöf *gesällen Magnus Myrman* och *läregossarna Joh. Schöttling* och *Olof Morell*. Som hyresgäster omtalas bl.a. 1730 *bokhållaren Kippe* 1731 *landskamrer Åhman*. 1734 hade Fernlöf hyresgästerna sekreteraren (utan tjänst och inkomst), sedermera *Handelssocietetens sekreterare Jean Olbers* och "fattige" f.d. *bokhållaren Joh. Fredr. Coopman* och 1753 *stadskvartermästare Paul Jordan*.

Den skicklige guldsmeden Olof Fernlöfs arbeten är representerade i många silversamlingar, museer, kyrkor m.m. Vid sin död 17.5.1766 efterlämnade Olof Fernlöf en förmögenhet av 5695:27 daler samt, därav hus och gård på Drottninggatan 1½ tomt samt 2 ödetomter gentemot på Kyrkogatan med en liten byggnad bakpå den ena ödetomten, 3 390 d smt (Berg I:2, 23).

Av hans tio barn blev *Eric Herman* (född 1723, död 1785) år 1770 kyrkoherde i Träslöv, *Johan Martin guldsmed* i Mannheim i Tyskland och *Torsten juvelerare* i Paris.

Före 1675 hade gården 4.40 övertagits av

sockerkonditor Herman Gieseke

döpt den 2.11.1724, död barnlös i juli 1779, 55 år gammal. Han var son till *Christian Ludvig Gieseke* (döpt 14.6.1698, död 1731) och *Johanna Beata (Jonasdotter) Radhe, nobiliserad Palmenstererna*. Palmencrona? Bouppteckningen efter Herman Gieseke den 9.8.1780 upptar hus och gård på Drottninggatan i hörnet intill assessor Schultzen i väster och handlaren Greig i öster (1 250 rdr specie).

Han gifte sig 19.6.1753 med *Johanna Catharina Ruth* (döpt 7.12.1713, död 21.4.1796). Hon var dotter till *snörmakaremästare Johan Olufsson Ruth*, född 1660, död 1761. Hon var änka efter målaremästare *Lars Säfdahl*. Hennes dotter *Anna Catharina Säfdahl* var gift med *överskulen Anders Linderberg*. I bouppteckningen efter henne den 17.5.1796 sägs hon ha ägt hus och tomt 4.40 i hörnet av Drottninggatan och Lilla Kyrkogatan. Behållningen i boet var 5 589 rdr specie. Tre fjärdedelar i boet tillföll genom testamente hennes arvinge och dotterdotter *Sara Johanna Linderberg* och en fjärdedel *fru Ingerd Ruth* (Berg I:2, 23).

Ägare 1800 var *bokhållare Paul Landin*. Tomten var 1807 handelsbokhållare Paul Landins kreditörers öde tomt, "nu Jöns Landins".

Senare uppbud av 4.40

handl .Zacharias B Roos	16.4.1810
grosshandl Anders Georg Levgren	22.1.1849

Senare uppbud av 4.39–40

lektor E D Björck	26.4.1813
-------------------	-----------

grossh C D Lundström

26.3.1838